

คำวินิจฉัยของ นายผัน จันทรปาน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๗/๒๕๕๕

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งชนบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท พงษ์ศิริชัย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กับพวก) ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๘๒๓/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗

สรุปข้อเท็จจริง

ผู้ร้อง ประกอบด้วย บริษัท พงษ์ศิริชัย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๑ นายพิชัย จงสฤษดิ์หวัง ที่ ๒ และนางบุญพร้อม จงสฤษดิ์หวัง ที่ ๓ ถูกกองทุนรวมแถมมาแคปปิตอลจัดการโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด โจทก์ ยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งชนบุรี เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ความผิดเกี่ยวกับโอนสิทธิเรียกร้อง กู้ยืมเงิน รับสภาพหนี้ และค้ำประกัน ผู้ร้องทั้งสาม ยื่นคำให้การ (ในฐานะจำเลย) เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธฟ้องของโจทก์ และเห็นว่า การที่รัฐออกพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเจตนาให้ประโยชน์แก่คนกลุ่มหนึ่ง และผลกระทบผลเสียให้แก่อีกผู้หนึ่ง โดยไร้มูลฐานความผิดใดๆ ที่จะนำมาอ้างได้ เป็นการออกกฎหมายที่มีได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความยุติธรรม ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุสถานะของบุคคลและฐานะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้เกิดการกดขี่ขูดรีด เอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค และสร้างความไม่เป็นธรรมในสังคม จึงขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ ผู้ร้องยังเห็นอีกว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นบทบัญญัติที่ส่งเสริมให้เกิดการทุจริต กดขี่ขูดรีด เอารัดเอาเปรียบประชาชนและผู้บริโภค เป็นกฎหมายที่ก่อให้เกิดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗

ผู้ร้องยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ต่อศาลแพ่งชนบุรี รวม ๒ ฉบับโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุสถานะของบุคคล และฐานะทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการกดขี่ขูดรีด เอาัดเอาเปรียบประชาชนและผู้บริโภค และการผูกขาด ตัดตอนทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลต้องใช้บังคับแก่คดีนี้ และยังไม่เคยมีคำวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินี้มาก่อน จึงขอให้ศาลส่งคำโต้แย้งเพื่อขอให้ศาล รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ มาตรา ๓๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

ศาลแพ่งธนบุรีมีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ให้รับคำร้องของผู้ร้องทั้งสาม สำเนาให้โจทก์ และส่งคำร้อง (คำโต้แย้ง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ มีมติให้รับคำร้องไว้ดำเนินการ ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐

ประเด็นการวินิจฉัย

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

ข้อพิจารณาและคำวินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญทั้ง ๔ มาตรา คือ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และ มาตรา ๘๗ ได้บัญญัติไว้เป็นสาระดังนี้ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่าบุคคลมีความเสมอกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุ แห่งความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ที่รัฐธรรมนูญกำหนด จะกระทำมิได้ มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า บุคคล ย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัด เสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ ฯ มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า สิทธิของบุคคล ซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกฎหมายดังกล่าวต้องบัญญัติ ให้มีองค์การอิสระซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภคทำหน้าที่ให้ความเห็นในการตรากฎหมาย กฎ และ ข้อบังคับ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม.... เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ การจัดให้มีการสาธารณสุขโลก จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๔ มาตรา ดังกล่าว กำหนด

หลักการแห่งความเสมอภาคของบุคคล โดยรับรองว่าบุคคลมีความเสมอกันในกฎหมาย และให้ความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ยังบัญญัติรับรองเสรีภาพของบุคคลในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิของบุคคล ซึ่งเป็นผู้บริโภค รวมทั้งกำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐว่า รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ฯ แต่สำหรับมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ ซึ่งกำหนดว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายได้ในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน (๒) ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจเรียกได้ ฯ๓๑ นั้น มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ได้เลือกปฏิบัติกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพราะเหตุแตกต่างตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ไม่ได้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และไม่มีข้อความใดที่เกี่ยวข้องหรือขัดแย้งกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ดังนั้นจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้ง ๔ มาตราดังกล่าว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๘๓

นายพัน จันทรปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ